

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 11. V Ljubljani, 1. novembra 1893. Leto XXIII.

Na grobu duhovnega očeta.

(G. V. M. v spomin.)

In dom je tvoj, dobrotnik mili,
 Grob trudno krije ti teló.
 V okó mi grenka solza sili,
 Spominov v dušo sto in sto.

Vzet nisi bil nam v mladej dóbi,
 Požela starega te smrt,
 Vender stoječ ob tvojem gróbi
 Bridkósti sem prevzet, potr.

Ne morem tebe pozabiti
 Preblagi mož, uzornik moj!
 Postava in obraz častiti
 Kot nekdaš še sta pred menój.

O kolikrat okó me zrlo
 Prijazno tvoje, kolikrat!
 Zdaj svetu, meni se zaprlo,
 In šel si v hladno zemljo spat.

O kolikrat besede tvóje
 Mi segale so v dno srcá;
 Vzbujále so mi misli rôje
 Krepíle tožnega duhá.

Telesnih, dušnih ti v življenji
 Premnogim skazal si dobrot,
 A meni v rádsti, trpljenji
 Bil dušni oče, kažipot.

Imel očetno skrb si záme,
 Odkar si dečka me spoznál,
 Ob tvoje se opiral ráme,
 Ko gonil me življenja vál.

Če ti prišlà iz ust je hvala,
 Veselo bilo mi sréé,
 Še več mi graja je veljala,
 Da bal sem krive se stezé.

Ne záse, živel si za druge
 In delal rad od mladih nog;
 S tebój so tvoje šle zasluge,
 Plačnik jim je pravični Bog.

Umr! na Vélíki si petek,
 Ko Krist umiral, tisti čas;
 Pričel se záte večni svetek,
 Oj prosí v rajú še za nas.

Fr. Krek.

